

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2024 r.

2.Sąd Okręgowy we W. w III Wydziale Karnym

3.w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Myczkowski

Ławnicy: Adriana Naciążek

Małgorzata Marszałek

Protokolant: Piotr Banach

4.przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we W.

5.po rozpoznaniu w dniu 8 września 2023 r., 25 października 2023 r., 15 listopada 2023 r., 15 grudnia 2023 r., 9 lutego 2024 r. we W. sprawy

1. **D. G. (G.),**

7.syna T. i B. z domu (...),

8.ur. (...) w Ś.,

9.PESEL (...)

11.oskarżonego o to, że:

I. w okresie pomiędzy nieustalonym dniem a dniem 19.02.2023r. w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, to jest 75,52 grama amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby pakunek zawierający tę substancję, po czym ukrył go w szafie pancерnej w pomieszczeniu gospodarczym najmowanego przez siebie mieszkania i tam przechowywał w celu wydania innym, nieustalonym osobom, przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, to jest w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 19.02.2023r. w Ś. w Ś. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, to jest 1,35g suszu ziela konopi innych niż włókniste, 6,44g 4-chlorometkatynonu (tzw. (...)) oraz 2,13g metaamfetaminy, stanowiących łącznie 44 najczęściej spotykane w obrocie detalicznym porcje handlowe

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w dniu w 19.02.2023r. w Ś. działając w bezpośrednim zamiarze spowodowania u K. G. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu pokrzywdzonego bezpośrednio zmierzał do dokonania czynu zabronionego w ten sposób, że bił i szarpał pokrzywdzonego oraz ugodził go ostrzem noża w okolice serca oraz w przedramię, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na interwencję osób postronnych a czym

spowodował u pokrzywdzonego ranę kłutą klatki piersiowej w okolicy serca, ranę ciętą przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie dłuższy niż 7 dni i czym zarazem umyślnie naraził K. G. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, to jest w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 160 § 1 k.k. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu w 26.04.2023r. w Ś., składając wyjaśnienia przed organem powołanym do ścigania w sprawach o przestępstwa fałszywie oskarżył D. K. o przestępstwo posiadania znacznej ilości substancji psychotropowej, przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, to jest w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 234 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **A. P. (1)**

12.córkę E., B. z d. (...),

13.ur. (...) w L.,

14.PESEL (...)

16.oskarżoną o to, że :

V. w okresie od 19.02.2023r. do 22.02.2023r. w Ś. oraz P. utrudniała postępowanie karne w ten sposób, że pomagała D. G., będącego sprawcą przestępstwa ugodzenia nożem K. G., uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez ukrywanie sprawcy, dostarczenie mu środków łączności oraz informacji na temat czynności postępowania przygotowawczego wykonywanych z jej udziałem

- tj. o przestępstwo z art. 239 § 1 k.k.

17.***

I. **oskarżonego Damiana G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, przy czym wskazuje, iż czynu tego dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki za 50 (pięćdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **D. G.** nawiązkę w wysokości 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz Stowarzyszenia (...) we W.;

III. **oskarżonego D. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to wymierza

mu na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. **oskarżonego Damiana G.** za winnego tego, że w dniu 19.02.2023 r. w Ś. usiłował spowodować u K. G. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu pokrzywdzonego w ten sposób, że bił i szarpał pokrzywdzonego oraz ugodził go ostrzem w okolice serca oraz w przedramię, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na interwencję osób postronnych, a czym spowodował u pokrzywdzonego ranę kłutą klatki piersiowej w okolice serca, ranę ciętą przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie dłuższy niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

V. **oskarżonego Damiana G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 234 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk i za ten czyn na podstawie z art. 234 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk łączy oskarżonemu **D. G.** jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeka wobec niego **karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności**;

VII. **oskarżoną Agnieszkę P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt. V części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 239 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie z art. 239 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **A. P. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat okresu próby;

IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną **A. P. (1)** do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;

X. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **D. G.** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres od dnia 22.02.2023 r. godz. 20:15 do dnia 08.09.2023 r. godz. 13:30;

XI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod. poz. 1 – 7 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na karcie 388 akt – zarządzając ich zniszczenie;

XII. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 3, 5, 11 – 12 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388 – 388v akt;

XIII. na podstawie art. 230 § 2 kpk orzeka zwrócić oskarżonemu **D. G.** dowody rzeczowe opisane pod. poz. 1,2,4, 6 – 10 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388 – 388v akt;

XIV. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego pod poz. 1 jako ślady kryminalistyczne w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388v akt – zarządzając pozostawienie tego dowodu w aktach sprawy;

XV. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych oraz od opłat sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Adriana Naciążek Sędzia Marcin Myczkowski Małgorzata Marszałek

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 211/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. G.	I. W okresie pomiędzy nieustalonym dniem a	

dniem 19.02.2023 r. w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, to jest 75,52 grama amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby pakunek zawierający tę substancję, po czym ukrył go w szafie pancерnej w pomieszczeniu gospodarczym najmowanego przez siebie mieszkania i tam przechowywał w celu wydania innym, nieustalonym osobom, przy czym, czynu tego dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia

wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k

II. W dniu 19.02.2023 r. w Ś. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, to jest 1,35g suszu ziela konopi innych niż włókniste, 6,44g 4-chlorometkatynonu (tzw. (...)) oraz 2,13g metaamfetaminy, stanowiących łącznie 44 najczęściej spotykane w obrocie detalicznym porcje handlowe

- tj. przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w dniu 19.02.2023 r. w Ś. usiłował spowodować u K. G. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu pokrzywdzonego w ten sposób, że bił i szarpał pokrzywdzonego oraz ugodził go ostrzem w okolice serca oraz w przedramię, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na interwencję osób postronnych, a czym spowodował u pokrzywdzonego ranę kłutą klatki piersiowej w

okolice serca, ranę ciętą przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie dłuższy niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- to jest przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu w 26.04.2023r. w Ś., składając wyjaśnienia przed organem

		<p>powołanym do ścigania w sprawach o przestępstwa fałszywie oskarżył D. K. o przestępstwo posiadania znacznej ilości substancji psychotropowej,</p> <p>- tj. o przestępstwo z art. 234 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk</p>	
	A. P. (1)	<p>V. w okresie od 19.02.2023 r. do 22.02.2023 r. w Ś. oraz P. utrudniała postępowanie karne w ten sposób, że pomagała D. G., będącego sprawcą przestępstwa ugodzenia nożem K. G., uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez ukrywanie sprawcy, dostarczenie mu środków łączności oraz informacji na temat czynności postępowania przygotowawczego wykonywanych z jej udziałem</p> <p>- tj. o przestępstwo z art. 239 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
- D. G. był najemcą mieszkania mieszczącego się przy Placu (...) w Ś.. W nocy z 18 na 19 lutego 2023 roku urządził imprezę urodzinową, na którą zaprosił grono znajomych w tym oskarżoną A. P. (1), z którą zaczął się od jakiegoś czasu spotykać, oraz swojego brata K. G.. Uczestnicy wydarzenia	Protokół przeszukania	k. 6-10	

spożyli znaczną ilość alkoholu w pobliskim lokalu (...).

- W pewnym momencie A. P. (1), udała się do toalety, w tym czasie szukał jej partner D. G.. Gdy ją znalazł wszczął, awanturę z powodu nie odbierania telefonu przez w/w. Po tym zejściu A. P. (1) udała się do mieszkania przy Placu (...). Zaraz za nią poszedł D. G..

- Nagle D. G. stał się agresywny w stosunku do A. P. (1), zaczął ją bić i szarpać. Krzyki zaniepokoiły sąsiadkę M. W., która zadzwoniła na numer alarmowy a następnie poinformowała ojca D. T. G. o awanturze. T. G. (1) zaniepokojony sytuacją, udał się do mieszkania syna, chcąc go uspokoić. Na miejscu pojawił się K. G., brat D. G., z którym to D. G. wdał się w awanturę. K. G. stanął w obronie A. P. (1).

- Wywiązała się szamotanina, najpierw w domu, później przeniosła się na klatkę schodową w trakcie której D. G. bił K. G., a przy pomocy składanego noża wielokrotnie dźgał brata w lewe przedramię oraz okolice klatki piersiowej. T. G. (2), próbował opanować sytuację, zabrał D. G. nóż i odrzucił za drzwi. W momencie, gdy K. G. upadł na ziemię,

na podłodze pojawiła się plama krwi.

- Następnie D. G. zbiegł z mieszkania, tylnym wejściem budynku od strony parkingu na ul. (...).

- Na miejsce wezwano policję oraz Zespół Pogotowia (...), który udzielił pomocy K. G., tamując krwotok z rany. W trakcie udzielania pomocy K. G. poinformował, że nie chce i nie potrzebuje pomocy Ratowników Medycznych oraz Policji, udając się do swojego mieszkania, powiedział, że nie pojedzie do Szpitala. Z informacji udzielonych od Ratowników Medycznych ustalono, że posiada on głęboką, poważną ranę, która stanowi poważne zagrożenie życia. Po namowach rodziny K. G., zgodził się na przejazd karetką do Szpitala im. (...) we W., celem hospitalizacji. Podczas transportu kartkę asystował patrol policji. Odstąpiono od badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z uwagi na stan zagrażający życiu i zdrowiu oraz w związku z pilnym przewiezieniem K. G. do Szpitala.

- Z polecenia dyżurnego zabezpieczono miejsce zdarzenia do czasu przybycia grupy dochodzeniowo-śledczej z technikiem. Przybyli na

miejsce funkcjonariusze w trakcie przeszukania mieszkania oraz komórki ujawnili znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, wagę elektroniczną oraz woreczki strunowe, w których posiadaniu był D. G..

- W dniu 19.02.2023 r. w Ś. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, to jest 1,35g suszu ziela konopi innych niż włókniste, 6,44g 4-chlorometkatynonu (tzw. (...)) oraz 2,13g metaamfetaminy, stanowiących łącznie 44 najczęściej spotykane w obrocie detalicznym porcje handlowe.

- W okresie pomiędzy nieustalonym dniem a dniem 19.02.2023 r. w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, to jest 75,52 grama amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby pakunek zawierający tę substancję, po czym ukrył go w szafie pancерnej w pomieszczeniu gospodarczym najmowanego przez siebie mieszkania i tam przechowywał w celu

<p>wydania innym, nieustalonym osobom.</p> <p>- Po tym jak D. G. zbiegł z mieszkania. Pozostawał on z A. P. (1) w stałym kontakcie. Ta informowała go o działaniach Policji w sprawie, następnie pomogła w wyprowadzce, pośredniczyła pomiędzy D. G. a K. G. i jego rodzicami oraz ukrywała go.</p> <p>- W dniu w 26.04.2023 r. w Ś., składając wyjaśnienia D. G. fałszywie oskarżył D. K. o przestępstwo posiadania znacznej ilości substancji psychotropowej.</p>		
Protokół oględzin	k.11-12	
Protokół badania stanu trzeźwości	k. 14-15	
Protokół oględzin rzeczy	k. 23-26	
Protokoły użycia wagi testera	k.27- 44	
Protokół przeszukania	k. 67-69	
Protokół przeszukania A. P. (1)	k. 70-72	
Protokół oględzin osoby D. G. wraz z płytą DVD	k.110-112	
Protokół oględzin rzeczy	k. 167-175	
Protokół przeszukania	k. 184-186	

Protokoły oględzin rzeczy: telefonu komórkowego marki S. zabezpieczony na miejscu kradzieży z władaniem w miejscowości C. w dniu 21 lutego 2023 roku.	k.530-550	
Zapis rozmowy telefonicznej	k. 308-315	
Stwierdzenie tożsamości	k. 73	
Częściowo wyjaśnienia D. G.	k.85-87, k.138-139, k.209, k.488-489	
Częściowo wyjaśnienia A. P. (1)	k.77-80, k. 382 k.491	
Zeznania świadka M. W.	k. 45 k.490-491	
Częściowo zeznania świadka K. G.	k.55-56, k. 213a	
Częściowo zeznania świadka D. K.	k. 161 k.489 -490v	
Zeznania świadka P. L.	k. 187-188 k.513-513v	
Zeznania świadka L. R.	k. 190-191 k.512v-513	
Zeznania świadka A. P. (2)	k. 349-350	

Zeznania świadka F. B.	k. 353-354 k.513v-514		
Zeznania świadka G. S.	k. 356-357 k.569v-570		
Opinia (...) Laboratorium (...)	k. 318-346		
Opinia Kr. 33/23 Pracowni Genetyki Sądowej	k. 367-379		
<p>Opinia sporządzona przez lek. med. W. F., biegłego sądowego z zakresu chirurgii z listy Sądu Okręgowego we W. z dnia 19.02.2023 r.</p> <p>Ujawniono, iż K. G. w wyniku zdarzenia będącego przedmiotem postępowania doznał obrażeń w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rany klutej klatki piersiowej w okolicach serca, rany ciętej przedramienia lewego, stłuczenia nosa, uszkodzenia uzębienia. - obrażenia te powstały w wyniku działania narzędzia lub narzędzi ostrych, ostrokrawędzistych lub w wyniku uderzenia o takie narzędzia. Mogły one powstać w czasie i okolicznościach wyżej wymienionego zdarzenia. 	Opinia sądowo-lekarska sporządzona przez lek. med. W. F., biegłego sądowego z zakresu chirurgii z listy Sądu Okręgowego we W. z dnia 19.02.2023 r.	k. 47-48 k. 133-134 k.517-517	

<p>- Obrażenia te są inne niż w art. 156 kk i na podstawie przedstawionej dokumentacji można stwierdzić, że naruszają czynność narządów ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni, to jest są takie jak w art. 157 § 2 kk.</p> <p>- Pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.</p>			
<p>Opinia Laboratorium (...) Sp. z o.o. z dnia 3 marca 2023 r.</p> <p>W opinii ujawniono, iż:</p> <p>- materiały roślinne to ziele konopi innych niż włókniste. Łączna masa netto ww. materiałów roślinnych wynosi 1,35g.</p> <p>- proszek koloru białego zawiera amfetaminę w postaci soli masa netto w/ w proszku wynosi 75,52g;</p> <p>- proszek koloru białego zawiera 4-chlorometkatynon ((...)) w postaci soli. Masa netto badanego proszku wynosi 6,44g.</p> <p>- substancje krystaliczne zawierają metamfetaminę w postaci soli. Łączna masa netto badanych substancji wynosi 2,13g.</p>	Opinia (...)	k. 121-124	
<p>Opinia z dni 25.04.2023 r. została sporządzona przez mg inż. T. J., biegłego</p>	Opinia (...) Laboratorium (...)	k. 218-305	

<p>sądowego przy Sądzie Okręgowym w L., z zakresu informatyki i komputerów.</p> <p>- ujawniono korespondencję A. P. (1) z siostrą A. P. (2), w której ww. osoby odnoszą się do faktu pchnięcia nożem K. G. przez D. G.. Nadto ujawniono korespondencję pomiędzy A. P. (1) a D. G. dotyczącą uzgodnienia treści wyjaśnień w sprawę.</p>			
<p>D. G. jest osobą wielokrotnie karaną. Posiada ujemną opinię społeczną. Identyfikuje się z podkulturą przestępczą.</p>	<p>Kwestionariusz wywiadu środowiskowego dot. D. G.</p>	<p>k. 155-158</p>	
<p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. D. G.</p>	<p>k. 91-97</p>		
<p>Wyrok łączny Sądu Okręgowego we W. sygn.: (...)</p>	<p>k. 384-386</p>		
<p>- D. G. urodził się (...) w Ś., ma wyuczony zachód technik elektryk, kawaler, ma jedno dziecko w wieku 12 lat. Według oświadczenia nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.</p>	<p>Dane o osobie oskarżonego</p>	<p>k.138-138v, 488</p>	
<p>- A. P. (1) nie była uprzednio karana</p>	<p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. A. P. (1)</p>	<p>k. 116</p>	

- K. G. zmarł wyniku wypadku w dniu 15.07.2023 r.	Odpis skrócony aktu zgonu	k.435	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	Wyjaśnienia D. G.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. G., w których nie przyznaje się do winy. Sąd uznał, że w tym zakresie mają one jedynie służyć ograniczeniu jego odpowiedzialności karnej. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Protokół przeszukania	Dowody nie budzące wątpliwości, co do wiarygodności i autentyczności. Nie były	

		<p>także kwestionowane przez strony. Dokumenty zostały sporządzone przez upoważnione organy w zakresie ich kompetencji.</p>
Protokół oględzin		
Protokół badania stanu trzeźwości		
Protokół oględzin rzeczy		
Protokoły użycia wagi i testera		
protokół przeszukania		
Protokół przeszukania A. P. (1)		
Protokół oględzin osoby D. G. wraz z płytą DVD		
Protokół oględzin rzeczy		
Protokół przeszukania		
Zapis rozmowy telefonicznej		
Protokoły oględzin rzeczy: telefonu komórkowego marki S. zabezpieczony na miejscu kradzieży z władaniem w miejscowości C. w dniu 21 lutego 2023 roku.		
Częściowo wyjaśnienia A. P. (1)	<p>- Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej tylko częściowo, w zakresie w jakim przyznała się</p>	

		<p>ona do zarzucanego jej przestępstwa.</p> <p>- Nie można pominąć, że A. P. (1) była partnerką oskarżonego a ponadto utrudniała postępowanie karne w ten sposób, że pomagała oskarżonemu, będącego sprawcą przestępstwa, w szczególności stara się umniejszyć udział oskarżonego w przestępstwie dlatego jej wyjaśnienia należało ocenić z dużą dozą ostrożności.</p>	
Częściowo zeznania świadka K. G.		<p>Sąd uznał zeznania tego świadka tylko częściowo.</p> <p>Należy wskazać, iż K. G. starał się umniejszyć udział oskarżonego w przestępstwie dlatego jego zeznania należało ocenić z ostrożnością.</p>	
Częściowo zeznania świadka D. K.		<p>Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne w zakresie w jakim wyraźnie podał on, iż oskarżony D. G. fałszywie oskarżył go przed organami ścigania o przestępstwo, którego on nie popełnił. Podane przez świadka okoliczności jak i ustalony przebieg zdarzeń sprawiają, iż jego relacja jest wiarygodna. Także tzw. „grypsy” ujawnione w toku rozprawy w dniu 8 września 2023 r. w kontekście relacji D. K. nie mogą zmienić ustaleń, z których jasno wynika, że D. G. rzeczywiście w dniu w 26.04.2023r. w</p>	

	<p>Ś., składając wyjaśnienia przed organem powołanym do ścigania w sprawach o przestępstwa fałszywie oskarżył D. K. o przestępstwo posiadania znacznej ilości substancji psychotropowej.</p>	
<p>Zeznania świadka M. W.</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Zeznania świadka P. L.</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Zeznania świadka L. R.</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Zeznania świadka A. P. (2)</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Zeznania świadka F. B.</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym</p>	

	<p>wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranych w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Zeznania świadka G. S.</p>	<p>Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranych w sprawie materiałem dowodowym</p>	
<p>Opinia sądowno-lekarska</p>	<p>Opinia biegłego jest jasna, pełna, logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.</p>	
<p>Opinia (...)</p>	<p>Opinia biegłego jest jasna, pełna, logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.</p>	
<p>Opinia (...) Laboratorium (...)</p>	<p>Opinia biegłego jest jasna, pełna, logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.</p>	
<p>Opinia Kr. 33/23 Pracowni Genetyki Sądowej</p>	<p>Opinia biegłego jest jasna, pełna, logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.</p>	
<p>Kwestionariusz wywiadu środowiskowego dot. D. G.</p>	<p>Dowód obiektywny pozyskany zgodnie z prawem.</p>	
<p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. D. G.</p>	<p>Sąd oparł się na pochodzącej z Krajowego Rejestru Karnego, oraz bazy N.-sad, które nie budziły zastrzeżeń, co do ich autentyczności</p>	

	i wiarygodności. Dane niekwestionowane przez strony wskazujące na uprzednią kilkukrotną karalność oskarżonego w tym za przestępstwa o podobnym charakterze.		
Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. A. P. (1)	Dane pochodzące od uprawnionego organu pozwalające na ustalenie, że oskarżona nie była uprzednio karana		
Dane o osobie oskarżonego	Dane podane przez oskarżonego, co do jego stanu rodzinnego i majątkowego nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony		
Wyrok łączny Sądu Okręgowego we W. sygn.: (...)	Dowód obiektywny pozyskany zgodnie z prawem		
Odpis skrócony aktu zgonu			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia D. G.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. G., w których nie przyznaje się do winy. Sąd	

		uznał, że w tym zakresie mają one jedynie służyć ograniczeniu jej odpowiedzialności karnej. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności zebranym w sprawie materiałem dowodowym, a będącym podstawą poczynionych ustaleń.	
Opinia (...) Laboratorium (...)	Opinia pełna, jasna i logiczna, jednak nie mająca znaczenia dla ustalenia faktów. Ustalono, iż zawarte w telefonie dane nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, pamięć telefonu, w tym korespondencja wyczyszczona od dnia 19.01.2023 r., to jest na miesiąc przed zdarzeniem objętym śledztwem.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	D. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd w pkt. I części dyspozytywnej wyroku przypisał oskarżonemu D. G. popełnienie przestępstwa polegającego			

na tym, że w okresie pomiędzy nieustalonym dniem a dniem 19.02.2023 r. w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy wziął udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, to jest 75.52 grama amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby pakunek zawierający tę substancję, po czym ukrył go w szafie pancерnej w pomieszczeniu gospodarczym najmowanego przez siebie mieszkania i tam przechowywał w celu wydania innym, nieustalonym osobom, przy czym, czynu tego dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia

wolności za umyślne przestępstwo podobne, a więc dopuścił się on przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Pojęcia „wprowadzanie do obrotu”, „uczestniczenie w obrocie”, „udzielanie narkotyków innej osobie”, czy „udzielanie narkotyków w celu osiągnięcia korzyści” obejmują tożsame zachowania polegające na przekazywaniu innym osobom narkotyków - przy czym może ono być odpłatne albo darmowe, a kryterium rozróżniania tych zachowań stanowi osoba odbiorcy.

Uczestniczenie w obrocie, czy wprowadzanie do obrotu w rozumieniu przepisu art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na hurtowym uzyskiwaniu narkotyków i takim też przekazywaniu ich kolejnym osobom. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 lipca 2009 r., II AKa 123/09, KZS 2011/3/67, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2013 r., II AKa 316/13, KZS 2014/11/71). Jak to zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie, wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oznacza

wszelkie udostępnienie osobom trzecim środków odurzających, odpłatnie lub nieodpłatnie, w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, nie będącej konsumentem. Kryterium rozróżniającym między tą sytuacją a udzieleniem narkotyku z art. 58 tej ustawy jest osoba nabywcy, a to handlarza lub konsumenta (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 września 2006 r. sygn. II Aka 135/06, KZS z 2006 r. nr 11 poz. 137). Czyn określony w art. 56 może zostać popełniony tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co w niniejszej sprawie miało miejsce.

Ponadto cechą charakterystyczną przestępstwo przewidziane w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest umyślność. Może, zatem być ono popełnione jedynie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, tzn. chciał popełnić przestępstwo, przypisane mu w wyroku. O chęci popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii świadczą okoliczności w postaci

zarówno znacznej ilości narkotyków jak i ujawnionych woreczków strunowych oraz wagi, co jednoznacznie przesądza o woli popełnienia przestępstwa, a tym samym o występowaniu u oskarżonego zamiaru bezpośredniego. Sąd zatem nie miał wątpliwości, że czyn ten został popełniony umyślnie w zamiarze bezpośrednim, u którego podłoża leżała chęć osiągnięcia osobistej korzyści.

Znamieniem kwalifikującym typ przestępstwa określony w art. 56 ust. 3 cyt. ustawy jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, będąca przedmiotem czynu określonego w art. 56 ust. 1 ustawy. Zważyć należy bowiem, że znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych występująca jako znamię przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest znamieniem ocennym. Przyjmując kwalifikację prawną czynów z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w kontekście „znacznej ilości” narkotyków uwzględniono pogląd Sądu Najwyższego z dnia 23.09.2009 roku, sygn. I KZP 10/09,

zgodnie z którym „jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy”. Masa substancji psychotropowych, będących przedmiotem czynu przypisanego oskarżonemu z całą pewnością jest znaczną – 75,52 grama amfetaminy.

Uczestniczenie w obrocie należy rozumieć jako korelat wprowadzania do obrotu. Jest to zatem przyjęcie w jakiegokolwiek formie, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu dalszego przekazania kolejnej osobie (wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 22 maja 2018 r. II AKa 92/18LEX nr 2505797).

Dla oceny prawnokarnej czynu, o którym mowa w art. 56 ust. 3 ustawy, nie ma znaczenia, w jaki sposób oskarżony wszedł w posiadanie narkotyków, a jedynie,

co zamierzał z nimi zrobić, komu je przekazać i czy przekazanie ich na przechowanie innej osobie faktycznie jest uczestnictwem w obrocie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23.05.2018 r., II KK 13/18, LEX nr 2508589).

Pojęcie uczestniczenia w obrocie z art. 56 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie, jak magazynowanie środków, udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu itd.

Uczestnictwem w obrocie jest więc zachowanie każdego, kto ma odegrać pewną rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji

psychotropowych (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015 r., V KK 341/15, LEX nr 1923856) .

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się, że rozróżnienia pomiędzy wskazanymi

przestępstwami można dokonać min. na podstawie ilości środków odurzających (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2021r., sygn.. akt IV KK 170/21, LEX nr 3219773).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że ilość, magazynowanych przez oskarżonego D. G. substancji psychotropowych oraz ich okoliczności przekonuje, że były one przeznaczone do późniejszego ich przekazania innej osobie, nie będącej ich konsumentem.

Przybyli na miejsce funkcjonariusze w trakcie przeszukania mieszkania oraz komórki znaczne ilości substancji psychotropowych, wagę elektroniczną oraz woreczki strunowe w których posiadaniu był D. G.. Z uwagi na ilość magazynowanych środków koniecznym było zakwalifikowanie przypisanego oskarżonemu występku z art. 56 ust. 3 u.p.n.

Oskarżony miał pełną świadomość, że posiadał substancje niedozwolone, co nie budzi najmniejszych wątpliwości Sądu, zwłaszcza w kontekście jego pierwotnych wyjaśnień.

W stosunku do oskarżonego D. G.

wystąpiła okoliczność o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tegoż przepisu, stosuje się go w sytuacji, gdy sprawca (tut. D. G.), dopuszcza się przestępstwa umyślnego podobnego do tego, za które został uprzednio skazany, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary. W przedmiotowej sprawie oskarżony został uprzednio skazany za przestępstwo podobne popełnione umyślnie, a to:

- wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z

zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne. Przepisy te należą do przestępstw tego samego rodzaju. Z tego też względu (z uwagi na popełnienie przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) zastosowanie znalazł przepis art. 64 § 1 k.k.

Zatarcie skazania nie nastąpiło. Sąd w sytuacji działania w ramach powrotu do przestępstwa tzn. recydywy, może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W konsekwencji powyższego należało przypisać oskarżonemu przestępstwo kwalifikowane - **tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w ramach powrotu do przestępstwa w ramach art. 64 § 1 k.k.**

Sąd wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu przepis art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przyjmowanie w podstawie prawnej skazania, że jednym czynem wyczerpano znamiona przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 albo z art. 56 ust. 1 i 3 czy też z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zawiera w sobie logiczną sprzeczność, uchybia zasadzie lex specialis derogat legi generali i przez to jest błędne. Wskazane przestępstwa z różnych ustępów tego samego przepisu są samodzielne, zawierają różne zagrożenia karą oraz pełny zestaw znamion przestępstwa, a jedynie przez wzgląd na zasady techniki legislacyjnej przestępstwa z ustępów 3 i 2 skonstruowane zostały jako przepisy o charakterze odsyłającym, tzn. aby nie powtarzać znamion szczegółowo już opisanych w ustępach pierwszych, odsyła się w nich do znamion opisanych w poprzedzających ustępach, jedynie dodając znamiona o charakterze kwalifikującym (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 28.07.2016 r., II AKa 265/16).

#	3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	VII	A. P. (1)
---	---	-----	------------------

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Sąd przyjął że oskarżona A. P. (1) dopuściła się popełnienia czynu polegającego na tym, w okresie od 19.02.2023 r. do 22.02.2023 r. w Ś. oraz P. utrudniała postępowanie karne w ten sposób, że pomagała D. G., będącego sprawcą przestępstwa ugodzenia nożem K. G., uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez ukrywanie sprawy, dostarczenie mu środków łączności oraz informacji na temat czynności postępowania przygotowawczego wykonywanych z jej udziałem, co stanowi przestępstwo z art. 239 § 1 k.k.</p> <p>Przepis art. 239 § 1 k.k. penalizuje zachowanie sprawcy, który utrudnia lub udaremnia postępowanie karne, pomagając sprawcy przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego uniknąć odpowiedzialności karnej, w szczególności kto sprawcę ukrywa, zaciera ślady przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego albo odbywa za skazanego karę.</p>		

Zachowanie sprawcze realizujące znamiona typu czynu zabronionego opisanego w art. 239 k.k. musi polegać na ułatwianiu sprawcy przestępstwa uniknięcia odpowiedzialności karnej przez udaremnienie albo utrudnienie postępowania karnego (przeciwko takiemu sprawcy). Takie zachowanie sprawcze może zostać podjęte zarówno przed wszczęciem postępowania karnego, jak i w każdym jego stadium (por. wyrok SA w Lublinie z 8.06.2010 r., II AKa 135/10, KZS 2010/12, poz. 59; W. Zalewski [w:] Kodeks karny..., red. M. Królikowski, R. Zawłocki, s. 208).

Utrudnienie postępowania karnego w rozumieniu art. 239 polega na wywarceniu negatywnego wpływu na już toczące się postępowanie, z którym wiąże się zwiększona trudność wykrycia przestępstwa już popełnionego lub sprawcy tego przestępstwa, udowodnienia sprawcy winy, zebrania i utrwalenia dowodów, wykonania wydanego już orzeczenia albo też spowodowanie dodatkowych czynności organów postępowania lub konieczność zaangażowania zwiększonych sił i środków, co czyni

osiągnięcie celu postępowania trudniejszym czy też bardziej odległym (por. J. Szamrej, *Przestępstwo...*, s. 38; wyrok SA w Krakowie z 16.11.2005 r., II AKA 183/05; wyrok SA we W. z 30.11.2005 r., II AKA 279/05; wyrok SA w Krakowie z 7.04.2011 r., II AKA 46/11, KZS 2011/7-8, poz. 44; wyrok SA w Krakowie z 28.09.2000 r., II AKA 133/00). Udaremnienie postępowania karnego w rozumieniu art. 239 polega na stworzeniu stanu, w którym postępowanie karne nie jest w stanie osiągnąć swoich celów, a więc udaremnienie postępowania może prowadzić do sytuacji, w której postępowanie nie zostaje w ogóle wszczęte (albo też nie przechodzi do kolejnej fazy). – por. W. W. (red.), Z. A. (red.), *Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d*

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. Sąd uznał, że wina i sprawstwo A. P. (1) w kontekście jej przyznania oraz zgromadzonych dowodów nie budzi najmniejszych wątpliwości.

#	3.2 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	III	D. G.
---	---	-----	--------------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd w pkt. III części dyspozytywnej wyroku przypisał oskarżonemu D. G. popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 19.02.2023 r. w Ś. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, to jest 1,35g suszu ziela konopi innych niż włókniste, 6,44g 4-chlorometkatynonu (tzw. 4-C.) oraz 2,13g metaamfetaminy, stanowiących łącznie 44 najczęściej spotykane w obrocie detalicznym porcje handlowe, a więc czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.</p> <p>Przedmiotem ochrony w art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 cytowanej ustawy sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji</p>			

psychotropowych.

Posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, nie jest jednakże utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Posiadaniem jest każde, niezależne od czasu trwania, a zatem choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą. Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 2 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2).

Dla wypełnienia znamion tego przestępstwa wystarczające jest zatem zaistnienie stanu, w którym sprawca - choćby przez krótki czas roztacza swoje faktyczne władztwo nad substancją zaliczaną przez ustawę do narkotyków, nawet jeżeli czyni to w celu użycia lub z zamiarem użycia w/w substancji, jak wynika także z w/w cytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się. Z punktu widzenia prawnego - karnej oceny

zachowania oskarżonego nie ma więc znaczenia okres, w jakim posiadał narkotyki. Dla przypisania sprawy czynu z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wystarczająca jest bowiem, oprócz stwierdzenia obiektywnej przesłanki w postaci faktycznego władztwa nad narkotykami, dodatkowa przesłanka w postaci świadomości sprawcy co do tego, że znajduje się on w posiadaniu narkotyków.

„Posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej jest karalne bez względu na cel tego posiadania” (wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z 26.09.2012 r., II AKa 261/12, LEX nr 1238645). "Taki sposób wykładni przyjął także Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 października 2009 r., I KZP 22/09, OSNKW 2009, z. 12, poz. 103. Zdaniem Sądu Najwyższego, nie ulega żadnej wątpliwości, że "posiadanie" środka odurzającego lub substancji psychotropowej jest karalne bez względu na cel tego posiadania. Z punktu widzenia karalności istotne jest jedynie wypełnienie przedmiotowych znamion typu czynu zabronionego określonego w art. 62 u.p.n., niezależnie od motywacji czy też nastawienia sprawcy.

Sąd Najwyższy podkreśla, że wykładnia językowa określenia "posiada" nie pozwala na wiązanie z nim jakiegokolwiek horyzontu czasowego. Ustawodawca nie wprowadził w tym zakresie żadnej dyferencjacji, zatem bez znaczenia jest to, czy sprawca posiada narkotyki w celu zbycia, udzielenia ich innej osobie, czy też w celu samodzielnego użycia - niezwłocznie albo w określonym odstępie czasu. W każdym z tych wypadków realizuje znamiona z art. 62 u.p.n."

Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, iż oskarżony D. G. posiadał znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci 1,35g suszu ziela konopi innych niż włókniste, 6,44g 4-chlorometkatynonu (tzw. 4-C.) oraz 2,13g metaamfetaminy, stanowiących łącznie 44 najczęściej spotykane w obrocie detalicznym porcje handlowe, a więc czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Zdaniem Sądu, znajdował on się w posiadaniu znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych (uwagi co do znacznej ilości, k. 13 – 14 uzasadnienia).

#	3.2 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IV	D. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny zarzucił D. G. m.in. popełnienie zbrodni z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p> <p>Przestępstwo określone w art. 156 § 1 pkt 2 k.k. jest przestępstwem umyślnym kwalifikowanym przez następstwo. Przy przestępstwach przeciwko życiu i zdrowiu w orzecznictwie wskazuje się, że zamiar sprawcy może przyjmować postać tzw. zamiaru ogólnego, przy którym sprawca powinien uświadamiać sobie przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, lecz dokładna postać zadanych obrażeń nie musi być sprecyzowana w jego świadomości. Innymi słowy, zamiar ogólny obejmuje faktyczne skutki będące wynikiem zadawanych umyślnie obrażeń (zob. wyr. SA w Łodzi z 26.2.2002 r., II AKa 18/02, Prok. i</p>			

Pr. 2004, Nr 4, poz. 21; wyr. SA w Warszawie z 29.11.2013 r., II AKA 388/13, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 26.3.2015 r., II AKA 244/14, Legalis; wyr. SA we Wrocławiu z 26.6.2019 r., II AKA 173/19, Legalis). Postać ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, będąca skutkiem uderzenia oskarżonego, nie musiała być w jego w świadomości precyzyjnie skonkretyzowana.

Sprawca może nie ogarniać swym zamiarem następstw uderzenia w postaci wystąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Te następstwa objęte są winą nieumyślną ze strony sprawcy.

Jak wynika z opinii sądowo – lekarskiej dotyczącej obrażeń ciała K. G. jakie spowodował swoim zachowaniem oskarżony, doznał on obrażeń w postaci rany klutej klatki piersiowej w okolicy serca, ranę ciętą przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie dłuższy niż 7 dni.

Co prawda z wyjaśnień oskarżonego wynika, że nie przyznaje się on do popełnienia tego przestępstwa, nic z tego zdarzenia nie pamięta, to

jednak zebrany materiał dowodowy, będący podstawą ustalonego stanu faktycznego oraz okoliczności tego zdarzenia wskazują, iż D. G. bił i szarpał K. G., a przy pomocy składanego noża wielokrotnie dźgał brata w lewe przedramię oraz okolice klatki piersiowej doprowadzając do powstania obrażeń, które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała oraz rozstrój zdrowia na czas poniżej siedmiu dni, co wyczerpuje znamiona usiłowania do spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego w postaci choroby realnie zagrażającej życiu poprzez działanie w zamiarze co najmniej ewentualnym.

Oskarżony – wielokrotnie zadając pchnięcia nożem, w tym w okolice serca, musiał obejmować swoją świadomością przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (godził się na to), z tym że sama postać takiego uszczerbku nie musiała już być sprecyzowana w jego świadomości, gdyż – jak wskazuje się w orzecznictwie i doktrynie – zamiar ten mógł przyjąć postać tzw. zamiaru ogólnego.

Znamienne jest, że biegły z zakresu medycyny

sądowej w opinii z dnia 19 lutego 2023 r. wyraźnie podał, że pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia albo ciężkiego uszczerbku zdrowia.

Oczywistym przy tym jest, że obrażenia w postaci w postaci rany klutej klatki piersiowej w okolicy serca, rany ciętej przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, spowodowały naruszenie czynności narządów ciała oraz rozstrój zdrowia na czas poniżej dni siedmiu – art. 157 § 2 kk.

Należało zatem przyjąć, że zachowanie oskarżonego D. G., stanowi usiłowanie popełnienia przestępstwa określonego w art. 156 § 1 k.k. i - uwzględniając nie tylko skutek zamierzony, lecz również skutek rzeczywiście spowodowany - czyn należało zakwalifikować z zastosowaniem kumulatywnego zbiegu przepisów art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W ocenie Sądu dublowanie przepisów art. 156 k.k. i 160 k.k., z których każdy zawiera znamię realnego zagrożenia pozbawienia życia pokrzywdzonego, jest zbędne.

Nadto Sąd miał na względzie zaostrenie karalności za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk nowelą z dnia 7 lipca 2022 r. (Dz.U. poz. 2060), która zmieniła ustawę karną z dniem 14 marca 2023 r. i stąd zastosował wobec oskarżonego ustawę poprzednią jako względniejszą wobec sprawcy – art. 4 § 1 kk.

W stosunku do oskarżonego D. G. wystąpiła okoliczność o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tegoż przepisu, stosuje się go w sytuacji, gdy sprawca (tut. D. G.), dopuszcza się przestępstwa umyślnego podobnego do tego, za które został uprzednio skazany, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary. W przedmiotowej sprawie oskarżony został uprzednio skazany za przestępstwo podobne popełnione umyślnie, a to:

- wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021 r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w

okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne. Przestępstwa te należą do przestępstw tego samego rodzaju. Z tego też względu zastosowanie znalazł przepis art. 64 § 1 k.k., bowiem oskarżony odbył co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności. Czynu dopuścił w ciągu pięciu lat po dobyciu tejże kary.

Zatarcie skazania nie nastąpiło. Sąd w sytuacji działania w ramach powrotu do przestępstwa tzn. recydywy, może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Wina i sprawstwo D. G. wynika z całokształtu zgromadzonego materiału

dowodowego i jest ewidentna.

Tym samym Sąd uznał oskarżonego D. G. za winnego tego, że w dniu 19.02.2023 r. w Ś. usiłował spowodować u K. G. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu pokrzywdzonego w ten sposób, że bił i szarpał pokrzywdzonego oraz ugodził go ostrzem w okolice serca oraz w przedramię, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na interwencję osób postronnych, a czym spowodował u pokrzywdzonego ranę kłutą klatki piersiowej w okolicy serca, ranę ciętą przedramienia lewego, stłuczenie nosa oraz uszkodzenie uzębienia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie dłuższy niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem był on uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 252 § 1 kk, art. 282 kk i art. 159 § 2 i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, która to kara weszła w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 stycznia 2021

r., sygn. akt (...), gdzie orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 25 lutego 2019 r. do dnia 29 września 2022 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

#	3.2 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	V	D. G.
---	---	---	--------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
---	--

Zgodnie z art. 239 k.k., sprawcą tego przestępstwa jest każdy, kto, przed organem powołanym do ścigania lub orzekania w sprawach o przestępstwo, w tym i przestępstwo skarbowe, wykroczenie, wykroczenie skarbowe lub przewinienie dyscyplinarne, fałszywie oskarża inną osobę o popełnienie tych czynów zabronionych lub przewinienia dyscyplinarne,.	
--	--

Bez wątpienia jednym ze znamion określających czynność sprawczą jest skierowanie oskarżenia (zawierającego zarzut nieprawdziwy) do jednego z organów wymienionych w art. 234 k.k., ale wymóg oskarżenia "przed organem powołanym do ścigania lub orzekania" nie ma charakteru skutku. Dla bytu przestępstwa fałszywego oskarżenia określonego w art. 234 k.k. obojętne jest także to, czy przeciwko osobie fałszywie oskarżonej wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, względnie, czy została skazana lub ukarana (vide postanowienie SN z 10 sierpnia 2006 r. III KK 61/06). Typ przestępstwa określonego w art. 234 k.k. nie charakteryzuje się celowym działaniem, ani nawet zamiarem bezpośrednim a dla jego bytu wystarczające jest godzenie się sprawcy na fałszywe oskarżenie innej osoby o popełnienie przestępstwa (vide uchwała SN z 17 maja 2011 (...) 6/11).

Oskarżony w sposób całkowicie świadomy, w dniu w 26.04.2023r. w Ś., składając wyjaśnienia przed organem powołanym do ścigania w sprawach o przestępstwa fałszywie oskarżył D. K. o przestępstwo posiadania znacznej ilości substancji psychotropowej. Wina

<p>i sprawstwo D. G. wynika z całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, a zwłaszcza relacji samego D. K..</p> <p>Wylimitowano działanie oskarżonego w warunkach art. 64 § 1 kk., jako że lektura karty karnej oskarżonego nie pozwala na przyjęcie zaostrzonej w tym zakresie odpowiedzialności D. G..</p>			
	3.2. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>D. G.</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>Przy wymiarze kary za przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd dążył do tego, aby była ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, współmierna do winy oskarżonego, a</p>

nadto, aby mogła wywołać względem niego skutek zapobiegawczy i wychowawczy i wreszcie, aby mogła odnieść także skutek względem wszystkich potencjalnych sprawców, którzy dowiedzą się o treści wydanego wyroku, a tym samym konsekwencjach przypisanego oskarżonemu zachowania. Cele takie wynikają wprost z dyspozycji art. 53 § 1 k.k. Przepis ten wskazując dyrektywy wymiaru kary, które stanowią ramy, wewnątrz których Sąd w ramach swojej swobody kształtuje wymiar konkretnej kary. Swoboda uznania Sądu obejmuje przy tym wybór rodzaju kary i jej wymiar, wybór środka karnego, ewentualnego środka związanego z poddaniem sprawcy próbie, a także możliwość skorzystania z fakultatywnych instytucji sądowego wymiaru kary takich, jak nadzwyczajne złagodzenie i obostrzenie kary oraz odstąpienia od wymiaru kary. W tym zakresie należy dodatkowo podkreślić, że owa swoboda oznacza także, że „Sąd pierwszej instancji samodzielnie rozstrzyga kwestię wymiaru kary i nie jest w jakimkolwiek stopniu związany rozstrzygnięciami zawartymi w poprzednich uchylonych wyrokach, z wyjątkiem tych, co do

których zachodzi zakaz reformationis in peius (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 1982 r., I KR 271/82, OSNKW 1983, nr 10-11, poz. 84).

Sąd podkreśla jednocześnie, że przy wymiarze kary baczyl, by zachodził ścisły związek pomiędzy rodzajem i intensywnością kary, a wagą przestępstwa, którą wyznacza przedmiotowa i podmiotowa strona czynu. To właśnie przestępstwo bowiem stanowi podstawę do orzeczenia kary, której miara jest społeczna szkodliwość czynu. Kara jako sprawiedliwa opłata nie może stanowić swoistego odwetu, czy tzw. społecznej zemsty na sprawcy. Wynikająca z art. 53 § 1 k.k. konieczność współmierności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu sprawcy powoduje zatem, że właśnie stopień społecznej szkodliwości czynu ma przede wszystkim wpływać na orzeczenie o karze. Z przepisu art. 115 § 2 k.k. wynikają natomiast okoliczności uwzględniane przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj

naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia).

Przy uwzględnieniu tych zasad Sąd na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki za 50 (pięćdziesiąt) złotych** - uznając, że kara w takim wymiarze jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego.

Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłyby karą nazbyt surową. W opinii Sądu, wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego przestępstwa. Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę samą wysoką społeczną szkodliwość zarzucanego czynu, (rodzaj i charakter naruszonego dobra,

			<p>rozmiar wyrządzonej szkody), rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu, cel działania, którym było osiągnięcie korzyści majątkowej, kosztem naruszenia dobra chronionego prawem, którym jest zdrowie i życie ludzkie.</p> <p>Sąd przy ustalaniu ilości stawek dziennych grzywny wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie orzeczona kara grzywny winna osiągnąć wobec oskarżonego. Natomiast przy ustalaniu wysokości stawki dziennej Sąd uwzględnił dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.</p>
D. G.	III	II	<p>Sąd za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył D. G. karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu, wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy</p>

			poszanowania prawa. Wymierzona kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.
D. G.	IV	III	<p>Wymierzając karę Sąd miał na uwadze wskazania art. 53 k.k. a zatem w pierwszej kolejności granice jego zagrożenia ustawowego karą nie krótszą niż 3 lata pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywą prewencji indywidualnej, dążąc do tego, aby wymierzona kara zapobiegła powrotowi sprawcy na drogę przestępstwa oraz dyrektywą prewencji generalnej (w celu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa; w celu kształtowaniu przekonania, iż popełnianie przestępstw nie uchodzi bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą).</p> <p>Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, badając zarówno okoliczności przedmiotowe (waga, rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynu, rodzaj naruszonych reguł ostrożności), jak i okoliczności podmiotowe (zamiar, motywację</p>

			<p>sprawcy, sposób popełnienia czynu).</p> <p>Nie bez znaczenia pozostawały okoliczności mające wpływ na wymiar kary (art. 53 § 2 k.k.) – okoliczności przedmiotowe takie, jak rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnienia przestępstwa oraz podmiotowe – motywacja sprawcy, rodzaj i stopień naruszonego dobra, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, jego warunki osobiste.</p> <p>Z kolei potrzeba zapewnienia realizacji dyrektywy prewencji generalnej w przypadku oskarżonego nakazuje ugruntowane przekonanie społeczne, iż organy wymiaru sprawiedliwości z należytą surowością reagują na popełnienie tego typu przestępstw i że czyny te spotykają się ze sprawiedliwą odpłatą.</p> <p>Dlatego na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, uznając, iż kara ta spełni wobec oskarżonego cel represyjny, jak i cele w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości.</p>
D. G.	V	IV	W ocenie Sądu, wymierzona kara czyni

			<p>zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.</p> <p>Z tych przyczyn na podstawie art. 234 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. (stosując ustawę względniejszą – wobec zmiany na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. (Dz.U.2022.2600) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 października 2023 r.) Sąd wymierzył oskarżonemu kare 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż kara spełni wobec oskarżonego cel represyjny, jak i cele w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości.</p>
D. G.	VI	I, III, IV	<p>Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył oskarżonemu D. G. jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za przestępstwa i orzekł kare łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.</p> <p>Należy podkreślić, że kara łączna jest pewnego rodzaju podsumowaniem</p>

przestępczej działalności oskarżonego. Przy jej wymierzaniu Sąd zobowiązany jest przy tym stosować zwykłe dyrektywy karania, wyrażone przede wszystkim przez związek przedmiotowy - podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 grudnia 2018 r. II AKa 532/18, LEX nr 2690776).

Przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej Sąd kierował się zatem wszystkimi aspektami kary, w tym słuszności i celowości. Sąd orzekając karę łączną pozbawienia wolności kierował się celami orzeczenia kary łącznej wskazanymi w przepisie art. 85a k.k., a zatem przede wszystkim miał na względzie cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy uwzględnieniu wymienionych okoliczności Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył karę w wysokości powyżej najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma. Sąd uznał, że orzeczona kara jest karą odpowiednią do stopnia zawinienia oskarżonego oraz okoliczności

			podmiotowych i przedmiotowych.
A. P. (1)	VII	V	<p>W opinii Sądu, wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonej na podstawie art. 239 § 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż kara spełni wobec oskarżonego cel represyjny, jak i cele w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości.</p>
A. P. (1)	VIII		<p>Sąd na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej A. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby.</p>
A. P. (1)	IX		<p>Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał A. P. (1) – w okresie próby – do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy.</p>

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>D. G.</p>	<p>II X</p>		<p>Sąd na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego D. G. nawiązkę w wysokości 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz Stowarzyszenia (...) we W..</p>
	<p>Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu D. G. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres od dnia 22.02.2023 r. godz. 20:15 do dnia 08.09.2023 r. godz. 13:30.</p>		
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod. poz. 1 – 7 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na karcie 388 akt – zarządzając ich zniszczenie.</p>	
<p>Na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod. poz. 3, 5, 11 – 12 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388 – 388v akt.</p>	
<p>Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd orzekł zwrócić oskarżonemu D. G. dowody rzeczowe opisane pod. poz. 1,2,4, 6 – 10 w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388 – 388v akt.</p>	
<p>Na podstawie art. 44 § 1 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz</p>	

<p>Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego pod poz. 1 jako ślady kryminalistyczne w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na kartach 388v akt – zarządzając pozostawienie tego dowodu w aktach sprawy.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XV</p>	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych od opłat, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
<p>6. <i>Podpis</i></p>		
<p>Sędzia Marcin Myczkowski</p>		